Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35083
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar

sanctũ tuũ interrogatus te xpe cõfessus
sum. ℟ Cum iuuã. ã Dixit romanus
ad bẽm laurentiũ uideo ante te iuuenẽ
pulcẗ;rimũ festina me baptizare. ℣ Affe-
rens uterum eũ aq; mistr le ad pdes ei.
℟ Verba mea. ã Bẽtus laurentius dixit
mea nor obscurũ non ht sed omnia ĩ lu-
ce clarescunt. ℣ Quia tpe dñs nouit q;
accusatus non negauit nomen scũ ei.
℟ Dñe dñs tu. Lcũ. mj. Tuuenis uir
prudentissimus uinc̃e actus poste-
riorum torquẗ tormentis. Omnem
ignem cerebri omnesq; la-
cera uasa uiuentis me ea sacrilegi
macilarent aspectus. conuocatis
ĩopum turbis pia erogatione
distribuit. ut fieremus uiatur ĩ re-
tributione celesti prter ẗ increde
sanguinis ẗ mente liberi uiatus pre-
mio datureur non dubitans. et
ĩ semetipso se fidem xpo suo ẗ eccle-
siastica opes ĩ pauperib: suiatur. ℟
Quo progredeis sine filio pr. q; sac-
dos sc̃e sine diacono pgeras. Tu uiq;
sine uõstro sacrificiũ offerre cõsueueras.
℣ Qd ĩme gd displicuit sumptuari tue uiq;
qd de quem probasti expire cre uirum
ydoneũ ministeũ elegis aut quis sibi de
uenit sanguinis contesciõnẽ. Tu uiq;
Propter quod protinus ad tribu-
nal trahitur. uiuipotentis uirtute
fortissimus. uir simplicitate ĩno-
cens nichil sane aliud deferens
iudicium. qm uite meritis con-
stantiam ẗ ille se continencie pu-
ritatem deuotam deo offerunt a
uinia ẗ castissimũ tradens plesq;
ti corpus ad penam illud euan-
gelicum suiatis. nolite timere eos
qui corpus ꝛc. Exorgiatur itaq;
in laurentiũ fale uiuentiũ. ut
qui mentis motus non mouebatur
a cerbita supplicij frangẗur. Sed
quem suauium confortabat uul-
tuiud cituium non poterat uincere
magnitudo penarum. Tu autẗ. ℣
Noli me deliqere pr sc̃e qi tyrannus tu-
os iam expendi. Non ego te desero sed uos
deliquia sed mancipia tibi deuenẗ p fide xpi
cruciatus. ℣ Ecce qi lenes leuiores pũgne
cursum recipimus te qi iuuenẽ magni
glorio: de tyranno triumph; expectat post
ramũ me segis laudatem tu leuiora. Non
Patiatur ergo cruciatus ignis lu-
censa que triumphalis maiorum et
animũ fatigatur ẗ corpus exiuerit.
Sed ignaua uiri persequentiũ tur-
ba dyabolus obscurata tenebris tũ
uidebat qd a bustio illi membroũ
fidelis anime esset eterna purgacio.
ẗ corpus quod corrumpentib: flam-
mis plenem uitam deserit sed ĩ ar-
ripiendam uiuendi dampnata mũ
te transiuit. Tu autem domine. ℣
Beatus laurentius clamauit ẗ dixit dm
meũ colo ẗ illi soli seruio. Ideo tũ meo
tormenta tua. ℣ Ecce nor obscurum nõ
ht sed omnia in luce clarescunt. Ideo. ℟
Hiniuerunt corpus membra posita sup
articulam ministrantib: primas exul
tat leuiora ẗ. ℣ Carnifices uero urgentes
ministra carbones subter autem ferum. ℟
Domine qs. ã Ignis me examinasti nõ ẗ
inuenta ĩme iniqtas. ℣ Probasti domine cor
meũ ẗ uisitasti nocte. ℟ Exaudi dñe uisi-
ã Interrogatus te dñe confessus sũ assta-
gnãs ago. ℣ Gnãs ẗ ago domine ihu xpe q;
iamnas tuas ĩgredi meum. ℟ Dñe miti-
Nilloẗ. Dixit dñs. ℣ Ioẗ.
Amen amen dico uobis nisi gra-
num frumenti cadens in terram
mortuũ fuerit ipm solũ manet. ℟